**Dosarul nr. 1–41/2024**
**PIGD 1-24033382-09-1-26032024**

**S E N T I N Ţ Ă**
**în numele Legii**

25 iulie 2024 or. Sângerei

Judecătoria Bălți (sediul Sângerei)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul: Adrian Clevada
Grefier: Uzun Maria
Cu participarea procurorului: Rauh Victor
și a avocatului: Bulat Alexandru

examinând în ședință publică în procedură generală cauza penală privind învinuirea lui:

Guzun Ion *****născut la *****, originar şi locuitor al or. *****, str. *****, 23, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, studii medii incomplete, concubinaj, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat, posesor al buletinului de identitate ***** eliberat la 04.04.2006, IDNP *****

în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 201[1] alin. (2) lit. c) din Codul penal;
*Cauza s-a aflat pe rolul instanței de la 26 martie 2024 până la 25 iulie 2024*
*Cauza s-a judecat în lipsa inculpatului. Procedura de citare legală executată;*
Instanța de judecată, -

**c o n s t a t ă:**

**1**.Guzun Ion *****la 19.09.2023, aproximativ pe la orele 21:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în locuința concubinei sale cet. Popușoi Tatiana *****l, născută la *****, situată pe adresa or. *****, *****, 60/9, acţionând în scopul săvârşirii acţiunilor violente în familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, în procesul conflictului care s-a iscat între el şi concubina sa cet. Popușoi Tatiana *****l, a numit-o cu cuvinte necenzurate, după care intenţionat a apucat-o cu ambele mîini de abdomen, strîgînd-o, după care a îmbrîncit-o, astfel cauzându-i cet. Popușoi Tatiana *****l, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 202321D0345 din 25.10.2023, leziuni corporale MEDII, a integrității corporale, sub formă de: traumatism toracic închis manifestat prin fractura închisă a coastei VII pe dreapta, pe linia axilară medie cu deplasare de fragmente, care au provocat dereglarea de lungă durată a sănătăţii.

**2.ANALIZA PROBELOR.**

Inculpatul, fiind legal citat despre data, locul și ora ședinței, în ședința de judecat nu s-a prezentat, totodată fiind dispusă aducerea silită a acestuia, utlimul sa eschivat de la prezentarea sa în ședința de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 30 mai 2024, inculpatului Guzun Ion i-a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile cu anunțare în căutare, fiind intentat de către Inspectoratul de Poliție Sîngerei dosarul de căutare nr. 2024220094.

Potrivit art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală, instanţa decide judecarea cauzei în lipsa inculpatului din motivele prevăzute în alin. (2) pct.1) numai în cazul în care procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire şi în privinţa căreia cauza a fost trimisă în judecată a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în faţa instanţei de a se apăra personal, precum şi se sustrage de la urmărirea penală şi de la judecată.

Astfel, avînd în vedere faptul, că instanţa de judecată a întreprins toate măsurile legale de a asigura prezenţa inculpatului la şedinţa de judecată, dar și ținînd cont de faptul că acesta, cunoscînd despre cauza penală intentată în privinţa sa, nu a manifestat diligenţa cuvenită pentru a se informa de şedinţele de judecată, în temeiul alin. (6) art. 321 CPP, constatînd că inculpatul se eschivează de la prezentarea în ședința de judecată, precum și faptul că acuzatorul de stat a înaintat toate probele posibile privind acuzarea lui Guzun Ion, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută şi prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa şi că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța. În aceste circumstanțe se reține că nici reglementările internaționale şi nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei şi a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual. De asemenea, se atenționează asupra faptului că, de la regula prezenței inculpatului la soluționarea cauzei se admit şi excepții, atunci când asigurarea acestei condiții ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpa în absența sa.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) pct. 2) din CPP, în cadrul ședinței de judecată, la cererea procurorului s-a dat citire declarațiilor inculpatului făcute la faza de urmărire penală la etapa audierii în calitate de învinuit.

Astfel, fiind audiat asupra esenţei învinuirii înaintate, Guzun Ion Vasile a declarat că, vina în săvîrșirea infracțiunii incriminate, o recunoaște integral. Folosindu-se de drepturile sale procesuale, refuză de a face declarații, deoarece susține declarațiile făcute în calitate de bănuit. (f.d. 110 ).

Deşi inculpatul, Guzun Ion în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nu a abordat o poziție față de învinuirea imputată, vinovăţia acestuia integral este demonstrată prin probele cercetate și analizate în cadrul ședinței de judecată și anume, declarațiile părții vătămate.

Partea vătămată, Popușoi Tatiana fiind audiată în şedinţa de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, pe lîngă faptul că a susținut declarațiile oferite în cadrul urmării penale a declarat instanței de judecată că, cu Guzun Ion s-a aflat în relații de concubinaj. În una din zilele lunii septembrie al anului 2023, seara aflîndu-se la domiciliu său împreună cu copilul, Guzun Ion fiind în stare de ebrietate a adus în apartament un cîine. În urma unei neînțelegeri dintre ei s-a iscat un conflict în rezultatul căruia Guzun Ion a îmbrîncit-o și i-a aplicat mai multe lovituri. Conform raportului de expertiză s-a stabilit că i-a fost fracturată a 7-a coastă. Indică că în rezultatul aplicării violenței de către Guzun Ion, ea s-a aflat în concediu medical aproximativ 3 săptămîni, careva pretenții morale sau materiale față de inculpat nu are. Solicită în privința lui Guzun Ion aplicarea unei pedepse cît mai aspre.

De asemenea vinovăţia inculpatului, Guzun Ion se mai dovedeşte şi prin materialele acumulate de către organul de urmărire penală și examinate în cadrul ședinței de judecată, şi anume:

- Raportul despre primirea informației referitoare la infracțiuni și incidente din 19.09.2023 ***(f.d. 3 )***
- Proces-verbal cu privre la constatarea infracțiunii din 02.11.2023 întocmit de ofițerul superior al sectorului de poliție nr. 1 Sîngerei, Ion Gogu ***(f.d. 4 )***
- Cerere cet. Popușoi Tatiana *****l din 21.09.2023 ***(f.d. 5 )***
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.09.2023 ***(f.d. 6)***
- Planșa fotografică ***(f.d.7-10 )***
- Ancheta socială din 05.10.2023 ***(f.d. 13 )***
- Plan personalizat de siguranță a victimei din 21.09.2023 ***(f.d. 14 )***
- Chestionar de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie din 21.09.2023 ***(f.d.15 )***
- Fișa de referire nr. 95 ***(f.d. 16 )***
- Proces-verbal privind înmânarea actului de procedură din 21.09.2023 ***(f.d. 17 )***
- Ordin de restricție de urgentă nr. 202322095 din 21.09.2023 ***(f.d. 18 )***
- Raport de expertiză judiciară nr. 202321D0345 din 25.10.2023 din care rezultă că părții vătămate Popușoi Tatiana *****l, i-au fost cauzate leziuni corporale **MEDII**, a integrității corporale, sub formă de: traumatism toracic închis manifestat prin fractura închisă a coastei VII pe dreapta, pe linia axilară medie cu deplasare de fragmente, care au provocat dereglarea de lungă durată a sănătăţii ***(f.d. 23-24 )***

Precum și alte documente anexate la materialele cauzei, care coroborate cu declarațiile participanților la proces constituie probe utile, pertinente și concludente, formând un ansamblu probator ce confirmă totalmente vinovăția inculpatului fiind puse de instanță la baza sentinței.

*Analizând cumulul de probe, instanța de judecată consideră vina inculpatului în comiterea infracțiunii demonstrată integral.*

**3. ÎNCADRAREA JURIDICĂ.**

Instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală al RM, sentința instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Suplimentar în acest sens, urmează a fi invocate și prevederile pct.2 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, în care se atrage atenția că sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazîndu-se pe principiile generale ale înfăptuirii justiției.

În acelaș timp, instanța reiterează și prevederile art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărîrea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivate. Asfel în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului arătat că art. 6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărîrile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărîrii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

Instanța de judecată, ținînd cont de prevederile art.27, art.99-101 Cod de procedură penală, cercetînd sub toate aspectele probele prezentate, verificîndu-le minuțios, prin prisma

admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, conchide că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția inculpatului Guzun Ion de comitere infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal al RM.

Concluzia instanței de judecată este justificată de următoarele considerente, în temeiul art. 14 alin. (1) Cod penal al RM, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Potrivit reglementărilor stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte infracționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate și cercetate de organele competente.

În corespundere cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală al RM, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Conform art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală al RM, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

În susținerea concluziei despre vinovăția inculpatului Guzun Ion privind săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin.(2) lit.c) Cod penal instanța reține că materialele cauzei penale, în special probele cercetate în ședința de judecată, permit cu certitudine a constata că în speță sunt întrunite elementele constituitive ale infracțiunii de violență în familie, infracțiune prevăzută de art.201[1] Cod penal.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 201[1] Cod penal al RM î-l reprezintă relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea și demnitatea persoanei.

Prin urmare, infracțiunea de violență în familie, prevăzută la art. 201[1] alin. (2) lit.c) Cod penal, se evidențiază prin faptul că obiectul material î-l reprezintă corpul persoanei, iar victima acestei infracțiuni se regăsește în rîndurile membrilor de familie a făptuitorului.

Conform art.133[1] Cod penal, prin membru de familie se înțelege: a) în condiția de conlocuire:persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele,afinii lor,soții rudelor,persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii, b)în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți *(concubinaj*).

Din materialele dosarului și din declarațiile părților s-a stabilit cu certitudine că partea vătămată Popușoi Tatiana și inculpatul Guzun Ion sunt concubini.

Infracțiunea comisă de Guzun Ion este una materială, care s-a consumat odată cu cauzarea vătămării medii sănătății părții vătămate.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. $201^1$ al.2 lit.c Cod penal în conformitate cu prevederile art.21 al.1 Cod penal, este persoana fizică care a atins vîrsta de 16 ani la momentul comiterii infracțiunii, la caz, Guzun Ion în timpul săvîrșirii infracțiunii avînd împlinită vărsta de 42 ani, condiție întrunit în speță.

Mai mult ca atât, în speță este întrunită și condiția pentru aprecierea calității speciale a subiectului infracțiunii de violență în familie în momentul comiterii infracțiunii și anume, inculpatul Guzun Ion este concubinul părții vătămate.

Astfel se constată atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Guzun Ion la răspunderea penală, or conform art.51 al.2 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale î-l constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Apreciind probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și anume, fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată ajunge la concluzia că în şedinţa de judecată s-a dovedit vinovăția inculpatului Guzun Ion Vasile de săvârşirea infracţiunii prevăzută de art. $201^1$ alin. (2) lit. c) Cod penal al Republicii Moldova conform semnelor calificative - *violenţa în familie, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin vătămarea medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii*

**4. PEDEAPSA**.

Calificând acţiunile inculpatului Guzun Ion la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcare, cât şi prin punctul de vedere al nevoii de educare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrşirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrşirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii

săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei, atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

Funcţiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancţiunii, care să ţină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condiţiile socio-etice impuse de societate. Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât şi asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situaţia de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare şi de a se abţine de la săvârşirea de infracţiuni. Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată şi pusă în executare, intensitatea şi generalitatea dezaprobării morale a faptei şi făptuitorului, condiţionează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privaţiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracţiunii şi gradul de vinovăţie al făptuitorului. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal– potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reţine prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Stabilind pedeapsa inculpatului Guzun Ion instanța de judecată remarcă următoarele caracteristici ale acestuia.

La evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află. (f.d.44-45)

Potrivit caracteristicii eliberate de către Primaria or. Sîngerei, Guzun Ion se caracterizează negativ, fiind în vizorul poliției. (f.d.43)

Conform cazierului contravențional, în perioada 01.01.2018-05.10.202 Guzun Ion a comis mai mult contravenții, dintre care ce atentează la sănătatea persoanei prevăzute la art. 78[1] Cod Contravențional. (f.d.46).

Conform cazierului penal rezultă că inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală fiind condamant prin

- Sentința Judecătoriei Sîngerei din 09.09.2014 în baza art. 201[1] alin. (2) lit. a) Cod Penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

- Prin Sentința Judecătorei Sîngerei din 24 decembrie 2014 în baza art. 201[1] alin. (2) lit. a) Cod Penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

La caz, inculpatul Guzun Ion a mai fost tras la răspundere penală și condamnat prin Sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod Penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Acuzatorul de stat a solicitat în baza învinuirii aduse inculpatului pe art. 201[1] alin. (2) lit. c) CP aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apărarea a solicitat o pedeapsă mai blândă.

Cu referire la prevederile art. 76 Cod penal, instanţa de judecată nu a reținut careva circumstanțe atenuante în sarcina inculpatului Guzun Ion.

Cu referire la prevederile art. 77 Cod penal, instanţa de judecată a reținut ca circumstanțe agravante în sarcina inculpatului Guzun Ion – a) săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză;

Totodată, la stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Guzun Ion a fost găsit vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal al RM, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu *muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.*

Potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal al RM, infracţiunea comisă de către inculpatul Guzun Ion este calificată ca gravă.

Având în vedere circumstanțele expuse supra, dar și scopul legii penale, adică cel al corectării și reeducării inculpatului Guzun Ion, instanța de judecată consideră că scopul pedepsei penale poate fi atins doar cu izolarea lui de societate și anume prin numirea pedepsei sub formă de închisoare, care va fi una echitabilă şi rezonabilă pentru fapta comisă, or, aplicarea în speță a unei alte pedepsei, ar fi disproporționată și în discordanță cu scopurile urmărite de legiuitor la reglementarea pedepselor.

Prin termenul de „condamnare” în sensul articolului 5 § 1 lit. a) din Convenţie trebuie săse înţeleagă atât declararea vinovăţiei, în urma stabilirii legale a existenţei unei infracţiuni (Guzzardi v. Italia, hotărârea din 6 noiembrie 1980, § 100), cât şi aplicarea unei pedepse sau a oricărei alte măsuri privative de libertate (Van Droogenbroeck v. Belgia, hotărârea din 24 iunie 1982, § 35).

La fel, Curtea Europeană a subliniat în jurisprudenţa sa că expresia „pe baza unei condamnări” nu poate fi interpretată ca limitându-se la ipoteza unei condamnări definitive, deoarece acest lucru ar exclude arestarea în cursul şedinţei de judecată a persoanelor condamnate care au compărut fiind în libertate (Wemhoff v. Germania, hotărârea din 27 iunie 1968, § 9).

Mai mult, în cauza Savca v. Republica Moldova, Curtea Europeană a respins pretenţiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenţie privind deţinerea sa ilegală după pronunţarea sentinţei de condamnare de instanţa de fond, reamintind că detenţia preventivă se încheie în momentul în care persoana deţinută este eliberată şi/sau îi este stabilită pedeapsa, fie şi de către o instanţă de fond (a se vedea Wemhoff v. Germania, citată supra, § 9; Labita v. Italia [MC], hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; Kalashnikov v. Federaţia Rusă, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; Solmaz v. Turcia, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

Prin urmare, pedeapsa sub formă de închisoare va asigura îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al ei, respectiv şi suficient pentru a-l determina pe inculpatul să conştientizeze consecinţele conduitei sale ilicite în societate şi să deţină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie sa fie echilibrat și sa tindă la sanctionarea faptelor într-o asemenea masură încât scopul imediat dar mai ales mediat al sanctiunii aplicate să determine în timp scaderea infractionalitatii din rândul infractorilor.

Instanța, luând în considerație personalitatea inculpatului și anume acesta se caracterizează negativ de administrația publică locală, faptul că inculpatul nu este la prima abatere avînd mai multe încălcări de ordin penal precum și prezența violenței în comiterea infracțiunilor ulterioare, atentarea asupra părții vătămate și reieșind din caracterul infracțiunii, consideră posibil a-i numi inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. $201^1$ alin. 2) lit. c), Cod penal, ce corespunde principiului proporționalității cât și scopului prevăzut la art. 61 CP, este în coraport cu gravitatea, pericolul social al faptei comise de către inculpat și personalitatea acestuia, fiind o pedeapsă echitabilă.

În opinia instanţei, pedeapsa astfel stabilită, va putea influenţa asupra convingerii inculpatului de necesitatea respectării Legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare, iar în condiţiile prezentei speţe, la moment corectarea acestuia doar în condiţii non-privative de libertate este imposibilă. Or, inculpatul fiind în vizorul organelor de drept, avînd pe rolul instanței pornite mai multe dosare penale, ultimul nu şi-a învăţat lecţia, a comis din nou aceeași infracțiune.

Generalizând cele expuse mai sus, instanţa conchide, că pedeapsa închisorii este una echitabilă faptelor comise şi circumstanţelor cauzei, care îşi va atinge scopul şi va duce la corijarea şi reeducarea inculpatului.

Prin urmare, având în vedere că Guzun Ion a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate instanța de judecată ajunge la concluzia de a aplica față de acesta măsura preventivă sub formă de arest preventiv.

În temiul art. 72 alin. (3) Cod Penal, pedeapsa închisorii stabilite prin prezenta sentință urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă sub formă de obligațiune de nepărăsire a țării aplicată lui Guzun Ion prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 30.05.2024 se înlocuiește cu arest preventiv.

Termenul pedepsei cu închisoarea urmează a fi calculat de la data reținerii lui Guzun Ion.

**5.CHELTUIELI DE JUDECATĂ.**

Acuzatorul de stat în ședința de judecată a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului suma cheltuielilor judiciare suportate și anume : 320 lei conform raportului de constatare nr.202321D0345 din 25.10.2023;

Instanța de judecată reține că, potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Conform art. 229 Cod de procedură penală: alin. (1) cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului; alin.(2) instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fostîncetată pe temeiuri de nereabilitare; alin.(3) instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor; alin.(4) în cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Reieșind din prevederile legale menționate, instanța de judecată consider necesar a încasa din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 320 lei, deoarece în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite circumstanțe privind imposibilitatea achitării acestor cheltuieli de către inculpat sau că achitarea acestora iar înrăutăți starea materială.

**6.ACȚIUNE CIVILĂ.**

Din sensul art. 225, alin.(1) CPP rezultă că judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

**7.CORPURI DELICTE.**

Din sensul art. 162 CPP rezultă că în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Corpuri delicte anexate la cauza penală nu sunt.

În conformitate cu art. 384, 389, Cod Procedură Penală, instanţa de judecată - ,

**H O T Ă R Ă Ș T E :**

Guzun Ion se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. $201^1$ alin. (2) lit. c) Cod penal și i se stabilește pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art.72 alin.(3) din Codul penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Guzun Ion urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă sub formă de obligațiune de nepărăsire a țării aplicată lui Guzun Ion prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 30.05.2024 se înlocuiește cu arest preventiv.

Termenul pedepsei cu închisoarea urmează a fi calculat de la data reținerii lui Guzun Ion.

Se încasează din contul inculpatului Guzun Ion în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei.

Sentința este cu drept de atac în Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei).

Sentința motivată pronunțată public la 25 iulie 2024.

Președintele ședinței,
judecătorul Adrian Clevada